

Визначення кількісного вмісту гідроксикоричних кислот в сировині Ліхнісу корончатого

Поліщук Ю.М., Процька В.В., Бурда Н.Є.
Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна
Національний фармацевтичний університет
vvprotskaya@gmail.com

Вступ. Гідроксикоричні кислоти – група БАР фенольної природи із широким спектром терапевтичної дії. Зокрема, вони проявляють антивірусну, антибактеріальну, імуномодулювальну, гепатопротекторну, антиалергічну, антиагрегантну, протипухлинну та протизапальну активність. Ліхніс корончатий (*Lychnis coronaria* (L.) Desr.) – багаторічна декоративна рослина родини Гвоздикові (*Caryophyllaceae*). У традиційній китайській медицині її листя використовують для лікування прокази, діареї та запальних захворювань шкіри, квітки – як противірусний, а корені – як гепатопротекторний засіб.

Матеріали і методи дослідження. Для проведення експерименту використовували повітряно-сухі, подрібнені листя, стебла, траву та квітки ліхнісу корончатого, які заготовляли у 2019-2020 роках у Харківській області.

Дослідження якісного складу гідроксикоричних кислот проводили методом а ТШХ у рухомій фазі мурашина кислота безводна Р – вода Р – метанол Р – етилацетат Р (2,5 : 4 : 4 : 50) у порівнянні з ФСЗ ДФУ гідроксикоричних кислот. На хроматограмах гідроксикоричні кислоти ідентифікували за фіолетовою та блакитною флуоресценцією зон в УФ-світлі після обробки хроматограм розчином 10 г/л дифенілборної кислоти аміноетилового ефіру Р у метанолі Р та розчином 50 г/л макрогону 400 Р у метанолі Р.

Визначення кількісного вмісту гідроксикоричних кислот у перерахунку на хлорогенову кислоту та абсолютно суху сировину у листі, стеблах, траві та квітках ліхнісу корончатого проводили за уніфікованою методикою ДФУ, яка викладена у монографії «Кропиви листя^N».

Результати дослідження. За результатами експерименту встановлено, що в усіх зразках сировини ліхнісу корончатого було ідентифіковано хлорогенову, неохлаорогенову, кофейну та ферулову кислоти. Найбільша кількість гідроксикоричних кислот накопичувалася у квітках ліхнісу корончатого – $4,69 \pm 0,12$ %. У листі досліджуваної рослини їх вміст був у 2,7 рази нижчий і становив $1,75 \pm 0,04$ %. Вміст гідроксикоричних кислот у стеблах ($0,44 \pm 0,01$ %) та траві ($0,72 \pm 0,02$ %) відрізнявся у понад 1,5 рази.

Висновки. Одержані результати будуть використані при розробці методів контролю якості на сировину ліхнісу корончатого та лікарських рослинних засобів на основі цієї сировини.